

faadan Uddannelse — for Exempel med Realafgangsørgemen i Mathematik —, at Prøven skulde ske med stor Korthed. En Forvisning i den Henseende vil jo støtte Examen's Udfald og sikre os en Borgen for, at det Resultat, som derved naas, virkelig ogsaa er en rigtig Afgjærelse. Jeg har troet for Udenforstaaende, som ikke have befattet sig med dette, at maatte fremsætte denne konervative Betragtning; men Spørgsmaalet kan jo overveies nærmere. Her er der jo ikke Spørgsmaal om Forstaaelsen eller Ifforstaaelsen af Principet. Der er hverken Spørgsmaal om Skoler, Lærere eller Dørlige, men der er kun Spørgsmaal om, hvad der er tjenligt for det Niemed, i hvilket man vil have en Styrmandsørgemen. Det er alene dette Spørgsmaal, som kræver Overveielse, og i den Henseende, hente vi ikke vorre Negler, hverken fra Iffristolerne, Østifskolerne eller Dørlige, thi dette har i og for sig jo Intet dermed at gjøre. Mit principielle Standpunkt er altsaa: Det Gamle, og jeg har ikke kunnet forstaa, at der var nogen Anledning til at forandre det, skjøndt Andre, og da navnlig de, som nøie have gransket og undersøgt disse Forhold og prøvet de Vedkommende, bestemt mene det. Spilken af disse Anstuelser, der nu er den rigtigste, antager jeg er Noget, som vil blive nærmere prøvet i et Udvalg, ligesom adskilligt Andet vedkommende denne Lov.

Pausen: Jeg har nærmest bedet om Ordet i Anledning af de Bemærkninger, som af det ærede Medlem for Ribe Amts, 2den Valgkreds (Hvid) bleve fremsatte imod mine Udtalelser. Jeg skal ikke negte, at det gjorde mig ondt, at jeg ikke kunde lade mig overbevise af de Grunde, som det ærede Medlem anførte. En af det ærede Medlems Hovedgrunde var den, at han forudsatte, at vedkommende Befalingsmand ombord ikke havde sin Lærebog med. Ja, saadant Noget kan jo ganske sikkert hændes, men gaar man ud herfra, saa ligger det jo lige saa nær at sige: Hvad skal han — selv om han kan udregne nok saa mange Formler — gjøre, naar han mangler sin Logarithmetabel? Dette er imidlertid Forudsætninger, som jeg ikke kan lægge Vægt paa, thi jeg tror, at en Styrmænd eller Skibsfører ligesaa let vilde kunne glemme at tage sin Proviant med, som at tage sine Navigationsbøger og sin Logarithmetabel med. Logarithmetabellen maa han under alle Omstændigheder have, hvad enten han kan udregne Formlen eller ikke. — Jeg skal, da der i Diskussionen er fremkommet Bemærkninger om en Forandring i den Søfart, som man har ment at burde fordrer, benytte Leiligheden til at bemærke, at jeg i saa Henseende mest kan slutte mig til den høitærede Ministers Forslag, medens jeg dog vil være tilbøielig til, at forøge de 15 Maanedes med 3, saa at det alt-

faa blev 18 Maanedes Søfart, der fordreves. Jeg veed meget vel, at da Sagen sidste Gang var til Forhandling i Rigsdagen, var der Forslag fremme om at fordrer længere Tid, og at den daværende Marineminister i Landstinget blev imødegaaet, og at der mod ham blev anført den Grund, som iøvrigt ogsaa er nævnt af det ærede Medlem, for Beile Amts 2den Valgkreds (Berg), at Forældre af og til kunne have en vis Interesse af, at deres Børn i en tidligere Alder, s. Ex. medens Forældrene endnu leve, tage Examen; men jeg skal slutte mig til, hvad det ærede Medlem for Beile Amts 2den Valgkreds sagde, at Erfaringen vistnok har godtgjort, at saadanne Tilfælde forekomme meget sjældent. Naar jeg mener, at man burde gaa endnu høiere med Hensyn til Tiden, skal jeg henvise til det Andragende, der, saavidt mig bekjendt, i sin Tid kom fra Kjøbenhavns Skipperforening, i hvilken man fremsatte Ønsket om, at Tiden blev forlænget til 24 Maanedes, altsaa 2 Aar. Jeg vil være tilstrækkelig tilfreds, hvis man satte Tiden til 18 Maanedes. Naar jeg vælger 18 Maanedes, er det, fordi, om jeg ikke huffer fejl, det er den Søfart, man skal have for at opnaa Halvbefarenhedsgræden, og jeg gaar herved ikke udenom den Bemærkning, som den høitærede Minister har gjort i sine Motiver. Han har meget rigtig regnet sig til de 15 Maanedes ved at foretage en Sammenligning med, hvad der forlanges ved Søofficersskolen. Men den høitærede Minister er gaaet ud fra de 9 Maanedes, der forlanges, inden man kommer ind paa Akademiet og har dertil lagt de 3 + 3 Maanedes Drlogsfart, hvorved man altsaa kommer til de 15 Maanedes. I saa Henseende kom den høitærede Minister og jeg imidlertid paa en vis Maade i fuld Overensstemmelse, idet jeg blot tager Hensyn til, at man istedetfor de 9 Maanedes Drlogsfart kan tage Koffardifart, der da fordres dobbelt. De 24 Maanedes, som Skipperforeningen indstillede, kunde saa være fremkomne ved, at regne 18 Maanedes Koffardifart, og det er jo det, der netop er Tale om, og dertil lægge de 3 + 3 Maanedes Drlogsfart, som Eleverne have haft paa Akademiet. Saa kommer man jo til de 24 Maanedes. En anden Betragtning, som maaste ogsaa kunde gjøre sig gjældende, er den, om det er mest hensigtsmæssigt, at det Tidspunkt, paa hvilket Styrmandslevener tager sin Examen, ligger nært ved det Tidspunkt, da han kan faae praktisk Anvendelse for, hvad han har lært, eller om det maa anses for at være fordelagtigere, at han lærer, hvad han skal, i saa tidlig en Alder som muligt, idet han nemlig maa anses for at være mere bekvem til at lære i den unge Alder, end naar han er ældre. Jeg tror nu, at det er hensigtsmæssigt at lægge Tidspunktet saa sent som muligt, saa meget mere som man maa tage Hensyn til den Betragtning, som kom frem fra det